

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESÉNEK VÉGZÉSE

2013. március 7.*

„Fellebbezés — Ideiglenes intézkedés iránti kérelem — Vállalkozások összefonódásai — Európai villamosenergia-piac — A Segebel SA feletti irányítás EDF általi megszerzése — Az összefonódást az EDF által tett kötelezettségvállalások betartásának kikötésével a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat — Az EDF egyes kötelezettségvállalásai teljesítésére megállapított határidő meghosszabbításának a Bizottság általi megtagadása — A sürgősség, valamint a súlyos és helyrehozhatatlan kár fogalma”

A C-551/12. P(R). sz. ügyben,

az **Électricité de France SA (EDF)** (székhelye: Párizs [Franciaország], képviselik: A. Creus Carreras és A. Valiente Martin ügyvédek)

fellebbezőnek,

az Európai Unió Bírósága alapokmánya 57. cikkének második bekezdése alapján 2012. november 30-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: C. Giolito és S. Noë, meghatalmazotti minőségben),

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG ELNÖKHELYETTESE,

N. Jääskinen első főtanácsnok meghallgatását követően,

meghozta a következő

Végzést

- 1 Fellebbezésével az **Électricité de France SA (EDF)** (a továbbiakban: EDF) az Európai Unió Törvényszékének elnöke által a T-389/12. R. sz., **Électricité de France kontra Bizottság** ügyben 2012. október 11-én hozott végzés (a továbbiakban: megtámadott végzés) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elnöke elutasította a fellebbezőnek a 2012. június 28-i C(2012) 4617 végleges bizottsági határozattal (a továbbiakban: vitatott határozat) kapcsolatos ideiglenes intézkedés iránti kérelmét, amely határozat megtagadta a fellebbezővel szemben az általa tett bizonyos kötelezettségvállalások teljesítésére megállapított, a 2009. november 12-i C(2009) 9059 határozatban

* Az eljárás nyelve: angol.

foglalt határidő meghosszabbítását, amely utóbbi határozat engedélyezte a Segebel társaság eszközei feletti egyedüli irányításnak az Electricité de France általi megszerzésére irányuló összefonódási ügyletet (COMP/M.5549 – EDF/Segebel ügy).

Jogi háttér, a jogvita alapját képező tényállás és az ideiglenes intézkedésről határozó bíró előtti eljárás

- 2 A jogi háttérrel és a jogvita alapját képező eljárást a megtámadott végzés 1–5. pontja a következőképpen foglalja össze:
 - „1. Az Európai Közösségek Bizottsága a 2009. november 12-i C(2009) 9059 határozattal a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK rendelet [(az EK összefonódás-ellenőrzési rendelete)] (HL L [24.], 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja és (2) bekezdése értelmében engedélyezte a Segebel belga társaság eszközei feletti egyedüli irányításnak a felperes [EDF] általi megszerzésére irányuló összefonódási ügyletet, azzal a feltétellel, hogy a felperes betartja a Bizottság számára annak érdekében felajánlott két kötelezettségvállalását, hogy eloszlassa az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kételyeket (COMP/M.5549 – EDF/Segebel ügy).
 2. Az erőmű kifejlesztésére vonatkozó Dils-Energie projekt 2011 júliusában történő átruházásával a felperes teljesítette első kötelezettségvállalását.
 3. A második kötelezettségvállalás értelmében a felperes köteles volt egy másik erőmű kifejlesztésére vonatkozó projektet, a Nest-Energie projektet is átruházni egy megfelelő vevőre abban az esetben, ha saját maga 2012. június 30. előtt nem döntene véglegesen arról, hogy saját maga ruház be e projektbe.
 4. A C(2009) 9059 engedélyező határozat elfogadását követően a belga villamosenergia-piacon bekövetkezett, 2009-ben előre nem látható jelentős és tartós változásokra hivatkozva a felperes a 2012. május 14-i levélben a Bizottsághoz fordult azt állítva, hogy lehetetlen számára, ahogyan a piac bármely más szereplője számára is, hogy a 2012. június 30-án megállapított határidő lejárta előtt végleges döntést hozzon a Nest-Energie projektbe való beruházásról. Arra kérte tehát a Bizottságot[, amint ezt a kötelezettségvállalások 4. szakaszában foglalt felülvizsgálati záradék lehetővé tette számára], hogy hosszabbítsa meg számára e határidőt 2014. december 31-ig.
 5. A [vitatott] határozatban a Bizottság a hosszabbítás iránti kérelmet elutasította, a felperes számára azonban három és fél hónapos további határidőt adott, azaz 2012. október 15-ig [...]”
- 3 A Törvényszék Hivatalához 2012. szeptember 5-én benyújtott keresetlevelével a fellebbező a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet nyújtott be.
- 4 Ugyanezen a napon a Törvényszék Hivatalához benyújtott külön beadványban a fellebbező a Törvényszék eljárási szabályzatának 76a. cikke alapján gyorsított eljárás iránti kérelmet, valamint ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben azt kérte a Törvényszék elnökétől, hogy:
 - rendelje el a számára annak érdekében előírt határidő meghosszabbítását, hogy a beruházásról végleges döntést hozzon, illetve hogy a Nest-Energie projektet ruházza át, addig, amíg a Törvényszék a keresetről érdemben nem határoz;
 - a költségekről egyelőre ne határozzon.

- 5 Írásbeli észrevételeiben a Bizottság azt kérte, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró az említett kérelmet utasítsa el.

A megtámadott végzés

- 6 A megtámadott végzés 10. pontjában utalva arra, hogy a sürgősségre, illetve a *fumus boni iurisra* vonatkozó két feltétel kumulatív jellegű, a Törvényszék elnöke az említett végzés 13. pontjától kezdve először azon kérdést vizsgálta meg, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesül-e.
- 7 A megtámadott végzés 14. pontjában a Törvényszék kiemelte, hogy az EDF szerint a vitatott határozat által okozott sürgősség magából e határozat jellegéből fakad, mivel az arra kötelezi a fellebbezőt, hogy egyes eszközeit egy (potenciális) versenytársra ruházza át, és amennyiben az átruházás megvalósul, lehetetlen visszaállítani az előző állapotot. A Törvényszék hozzátette, hogy az EDF érvei szerint az így okozott kárt szinte lehetetlen számszerűsíteni, mivel az EDF azt örökké viselné, és az azonnali átruházás a veszteséges értékesítés komoly veszélyével jár.
- 8 A megtámadott végzés 15. pontjában emlékeztetve arra, hogy valamely ideiglenes intézkedés iránti kérelem sürgős jellegét annak szükségességéhez viszonyítva kell megítélni, hogy ideiglenesen döntést kell hozni annak elkerülése végett, hogy az ideiglenes intézkedést kérő fél súlyos és helyrehozhatatlan kárt szenvedjen, a Törvényszék az említett végzés 16–18. pontjában emlékeztetett arra, hogy amikor a hivatkozott kár vagyoni jellegű, a kért ideiglenes intézkedések akkor igazolhatók, ha kitűnik, hogy ezen intézkedések hiányában a fellebbező olyan helyzetbe kerülne, amely veszélyeztetheti pénzügyi életképességét az eljárást érdemben lezáró határozat meghozatala előtt, vagy ha piaci részesedései többek között a vállalkozásának méretére és forgalmára, valamint azon csoport sajátosságaira tekintettel, amelyhez a vállalkozás tartozik, jelentősen megváltoznának. Ennélfogva a Törvényszék elnöke szerint az ideiglenes intézkedés iránti kérelem szövegének részletes dokumentumokkal alátámasztott, konkrét és pontos információkat kell tartalmaznia, amelyek pontos és átfogó képet adnak a fellebbező pénzügyi helyzetéről, és lehetővé teszik azon konkrét következmények értékelését, amelyek a kért intézkedések hiányában minden valószínűség szerint bekövetkeznének.
- 9 A megtámadott végzés 19–21. pontjában a Törvényszék elnöke úgy ítélte meg, hogy a jelen ügyben hivatkozott kárt nyilvánvalóan tisztán vagyoni jellegű kárnak kell minősíteni, mivel az EDF csupán a kár számszerűsíthető jellegével kapcsolatban fejezte ki kételyeit. Így a Törvényszék elnöke megállapította, hogy az EDF az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben a vállalkozásának méretét és forgalmát illetően semmilyen információval nem szolgált, tehát nem adott pontos és átfogó képet a pénzügyi helyzetéről. Egyébiránt a Törvényszék elnöke kiemelte, hogy az EDF még csak meg sem említette, hogy az EDF-csoporthoz tartozik, és még kevésbé fejtette ki ez utóbbi pénzügyi helyzetét.
- 10 A megtámadott végzés 22–24. pontjában a Törvényszék elnöke tehát megállapította, hogy az EDF nem bizonyította, hogy a hivatkozott vagyoni kár kellően súlyos ahhoz, hogy igazolja a kért ideiglenes intézkedések elrendelését. Megállapította, hogy az EDF többek között nem bizonyította, hogy a kért ideiglenes intézkedések hiányában olyan helyzetbe kerülne, amely magát a létét veszélyeztetheti, illetve jelentősen megváltoztathatja piaci részesedéseit. Ennélfogva a Törvényszék elnöke megállapította, hogy a hivatkozott sürgősség nem nyert bizonyítást, és hogy a fellebbező által hivatkozott vagyoni kár nem igazolhatja a kért ideiglenes intézkedések elrendelését.
- 11 Végül a teljesség kedvéért a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 25. és 26. pontjában hozzátette, hogy a hivatkozott vagyoni kárnak a Nest-Energie projekt megvalósításához szükséges, 800 millió euróra becsült beruházási költség alatt kell lennie. Így, mivel a nyilvános források, nevezetesen az EDF-csoport által az internetes oldalán közzétett 2011-es jelentés szerint a csoport teljes forgalma 2011-ben több mint 65 milliárd eurót tett ki, a Törvényszék elnöke úgy ítélte meg, hogy kizártnak

tűnik, hogy a fellebbező azon kára, amely vagy a Nest-Energie kifejlesztésével megbízott társaság eszközeinek átruházásából, vagy pedig azon végleges döntésből ered, hogy e projektbe továbbra is saját maga ruház be, súlyosnak minősíthető.

- 12 A megtámadott végzés 27. és 28. pontjában a Törvényszék elnöke az EDF által előterjesztett ideiglenes intézkedés iránti kérelmet sürgősség hiányában elutasította, anélkül hogy megvizsgálta volna a hivatkozott kár helyrehozhatatlan jellegét.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 13 Az EDF azt kéri, hogy a Bíróság:
- a megtámadott végzést helyezze hatályon kívül, és rendelje el a Törvényszéktől a T-389/12. R. sz. ügyben kért ideiglenes intézkedéseket, nevezetesen azt, hogy halasszák el azon időpontot, amikor az EDF-nek a beruházásról végleges döntést kell hoznia, vagy át kell ruháznia a Nest-Energie projektet, addig, amíg a Törvényszék a vitatott határozat ellen benyújtott megsemmisítés iránti keresetről ítéletet hoz;
 - másodlagosan, a megtámadott végzést helyezze hatályon kívül, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, és
 - tartson meghallgatást a szóban forgó különböző jogkérdések tisztázása érdekében.
- 14 A Bíróság Hivatalához 2012. december 21-én benyújtott észrevételeiben a Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, illetve másodlagosan, utasítsa el az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet, és az EDF-et kötelezze a költségek viselésére.
- 15 A fellebbező által kért meghallgatáson 2013. január 28-án meghallgatták a felek szóbeli észrevételeit és a kérdésekre adott válaszaikat.

A fellebbezésről

- 16 Fellebbezésének alátámasztása érdekében az EDF az alábbiakra alapított öt jogalapra hivatkozik:
- a hatékony jogorvoslathoz való jog megsértése;
 - a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése;
 - az egyenlő bánásmód elvének megsértése;
 - a sürgősség jogi fogalmával kapcsolatban elkövetett mérlegelési hiba;
 - másodlagosan, a sürgősség jogi fogalmának meghatározásakor releváns tényekkel kapcsolatban elkövetett nyilvánvaló mérlegelési hiba.
- 17 Először is a sürgősség fogalmával kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított, negyedik jogalapot kell megvizsgálni, amely három részből áll.

- 18 Először is az EDF azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elnöke úgy ítélte meg, hogy az ideiglenes intézkedések elrendeléséhez szükséges feltételek, közelebbről a *fumus boni iurisra* és a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesen elkülönül, miközben valójában egymástól függenek, ily módon a jelen ügyben igen hangsúlyos *fumus boni iurisnak* befolyásolnia kellett volna a sürgősségre vonatkozó feltétel értékelését.
- 19 Másodszor a megtámadott végzés a „súlyos kár” fogalmát illetően hibás. Az ítélkezési gyakorlat szerint a súlyos kár egyszerűen nem elhanyagolható kár. A Törvényszék elnöke által e végzésben elvégzett elemzés gyakorlatilag arra a téves következtetésre vezet, hogy valamely nagyvállalkozásnak okozott kár sosem súlyos. Az EDF az érvelésének alátámasztására a Bíróság elnökének a 3/75. R. sz., Johnson & Firth Brown kontra Bizottság ügyben 1975. január 16-án hozott végzésére (EBHT 1975., 1. o.) hivatkozik, amelyben a Bíróság elnöke elrendelte a felperes által kért ideiglenes intézkedést, felfüggesztve a British Steel Corporation azon kötelezettségét, hogy bizonyos eszközeit továbbruházza. Az EDF kiemeli továbbá, hogy a Törvényszék T-77/02. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-4201. o.) alapjául szolgáló ügyben a Bizottság hallgatólagosan elismerte azon helyzet sürgősségét, amelyben az érintett vállalkozás köteles volt a már megszerzett részvények továbbruházására, mivel a Bizottság e vállalkozással egyezséget kötött, meghosszabbítva az e továbbruházás megvalósítására előírt határidőt.
- 20 Harmadszor a Törvényszék elnöke tévesen alkalmazta a jogot, amikor az EDF-et érő kárt „tisztán vagyoni jellegűnek” minősítette.
- 21 E tekintetben annyiban, amennyiben a fellebbező a negyedik jogalapja első részében úgy érvel, hogy az ideiglenes intézkedések elrendeléséhez szükséges feltételek egymástól függenek, így a jelen ügyben állítólag igen hangsúlyos *fumus boni iurisnak* befolyásolnia kellett volna a sürgősségre vonatkozó feltétel értékelését, emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint, és amint a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 10. pontjában emlékeztetett, e feltételek kumulatív jellegűek, így az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben e feltételek egyike nem teljesül (a Bíróság elnöke C-268/96. P(R). sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzésének [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja, C-364/98. P(R). sz., Emesa Sugar kontra Bizottság ügyben 1998. december 17-én hozott végzésének [EBHT 1998., I-8815. o.] 47. pontja, valamint C-168/12. P(R). sz., Hassan kontra Tanács ügyben 2012. október 25-én hozott végzésének 22. pontja).
- 22 Ezen átfogó vizsgálat keretében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és az adott ügy sajátosságaira tekintettel szabadon meghatározhatja, hogy e különböző feltételeket milyen módon és milyen sorrendben kell megvizsgálni, mivel egyetlen uniós jogi szabály sem ír elő számára előre meghatározott elemzési sémát az ideiglenes határozathozatal szükségességének értékelését illetően (a Bíróság elnöke C-149/95. P(R). sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzésének [EBHT 1995., I-2165. o.] 23. pontja, valamint a fent hivatkozott Emesa Sugar kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 44. pontja).
- 23 Így nem kizárt, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíró, amikor célszerűnek tartja, figyelembe veheti a felhozott jogalapok többé-kevésbé komoly jellegét a *fumus boni iuris* megállapításához, amikor a sürgősséget értékeli, és adott esetben az ügyben szereplő érdekeket mérlegeli (a fent hivatkozott Hassan kontra Tanács ügyben hozott végzés 24. pontja; lásd továbbá ebben az értelemben a Bíróság elnöke C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-1461. o.] 110. pontját).
- 24 Azonban, noha a *fumus boni iuris* többé-kevésbé komoly jellege hatással van a sürgősség értékelésére, a Törvényszék eljárási szabályzata 104. cikke 2. §-a rendelkezéseinek megfelelően két elkülönülő feltételről van szó, amelyektől a végrehajtás felfüggesztésének elrendelése függ, így a kérelmező köteles

bizonyítani a súlyos és helyrehozhatatlan kár közvetlenségét is (lásd a Bíróság elnöke C-404/10. P-R. sz., Bizottság kontra Éditions Odile Jacob ügyben 2011. január 31-én hozott végzésének 27. pontját és C-110/12. P(R). sz., Akhras kontra Tanács ügyben 2012. július 19-én hozott végzésének 26. pontját).

- 25 E körülmények között ki kell emelni, hogy noha a Törvényszék elnöke megvizsgálta, sőt el is fogadta a *fumus boni iuris* fennállását, e körülmény nem mentesítette őt a sürgősségre vonatkozó feltétel vizsgálata alól, és önmagában nem vezethetett a kért ideiglenes intézkedések elrendeléséhez (a fent hivatkozott Hassan kontra Bizottság ügyben hozott végzés 26. pontja).
- 26 Ebből következik, hogy a megtámadott végzés 13. pontja, amely szerint először is azt kell megvizsgálni, hogy a sürgősségre vonatkozó feltétel teljesül-e, semmilyen téves jogalkalmazást nem tartalmaz. Ennélfogva a negyedik jogalap első részét el kell utasítani.
- 27 A negyedik jogalap második részében a fellebbező előadja, hogy a megtámadott végzés a „súlyos kár” fogalmát illetően téves jogalkalmazást tartalmaz. Különösen úgy érvel, hogy a Törvényszék elnöke által e végzésben elvégzett elemzés gyakorlatilag arra a téves következtetésre vezet, hogy valamely nagyvállalkozásnak okozott kár sosem súlyos.
- 28 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék elnöke a megtámadott végzés 16–19. pontjában először is abból a feltételezésből indult ki, hogy a fellebbezőnek az őt fenyegető vagyoni kár súlyos és helyrehozhatatlan jellegének bizonyítása érdekében az ideiglenes intézkedés iránti kérelmének szövegében részletes dokumentumokkal alátámasztott konkrét és pontos információkkal kell szolgálnia, amelyek lehetővé teszik pénzügyi helyzetének pontos és átfogó megállapítását, és így azon konkrét következmények értékelését, amelyek a kért intézkedések hiányában minden valószínűség szerint bekövetkeznének.
- 29 Ezt követően e végzés 20. és 21. pontjában a Törvényszék elnöke megállapította, hogy a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben semmilyen információval nem szolgált a vállalkozásának méretét és forgalmát illetően. Végül hangsúlyozta, hogy a fellebbező még csak meg sem említette, hogy az EDF-csoporthoz tartozik, és még kevésbé fejtette ki ez utóbbi pénzügyi helyzetét. Az említett végzés 22. pontjában ebből arra következtetett, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a hivatkozott vagyoni kár kellően súlyos ahhoz, hogy igazolja a kért ideiglenes intézkedések elrendelését, és ennek alapján ugyanezen végzés 27. pontjában kiemelte, hogy következésképpen nem tűnik szükségesnek a hivatkozott kár helyrehozhatatlan jellegének vizsgálata.
- 30 Meg kell állapítani, hogy ezen érvelés a „súlyos kár” fogalmát illetően téves jogalkalmazást tartalmaz.
- 31 Egyrészt megállapítva, hogy a fellebbező pénzügyi helyzetének pontos és átfogó megállapítására alkalmas adatok hiányában nem tudja értékelni a fellebbező által az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében hivatkozott vagyoni kár súlyosságát, a Törvényszék elnöke az érvelését a súlyosság e fogalmának kizárólag viszonylagos felfogására alapozza. Ezen érvelés ugyanis magában foglalja, hogy mindig nélkülözhetetlen az, hogy össze lehessen hasonlítani a hivatkozott vagyoni kár összegét és azon vállalkozás méretét, amelyet a kért ideiglenes intézkedések meghozatala hiányában e kár érne. Márpedig nem erről van szó olyan kérelem esetében, mint amelyet a fellebbező a jelen ügyben előterjesztett, amely nem a fellebbező pénzügyi helyzetén, hanem lényegében azon a kötelezettségén alapul, hogy állítólag nem alkalmas időn belül hozzon üzleti döntést.
- 32 Nem vitatott, hogy a fellebbező vállalkozás mérete befolyásolhatja a hivatkozott vagyoni kár súlyosságának értékelését, mivel e kár annál súlyosabb, minél jelentősebb a vállalkozás méretéhez képest, illetve annál kevésbé súlyos az ellenkező esetben. Így bizonyos körülmények között a hivatkozott kár súlyosságára vonatkozó érvek elutasíthatók a kár és az ezzel fenyegetett vállalkozás forgalmának egyszerű összehasonlítása alapján (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnökének a 20/81. R. sz., Arbed és társai kontra Bizottság ügyben 1981. február 26-án hozott végzésének

[EBHT 1981., 721. o.] 14. pontját, valamint C-51/90. R. és C-59/90. R. sz., Comos-Tank és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1990. május 23-án hozott végzésének [EBHT 1990., I-2167. o.] 25. és 26. pontját).

- 33 Nem lehet azonban kizárni, hogy az objektíve jelentős vagyoni kár, amely állítólag azon kötelezettségből ered, hogy a vállalkozás nem alkalmas időn belül véglegesen hozzon jelentős üzleti döntést, „súlyosnak” tekinthető, sőt, az ilyen kár súlyossága még az érintett vállalkozás méretére vonatkozó információk hiányában is nyilvánvalónak tekinthető. Ennélfogva azon körülmény, hogy a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem szolgáltat információkkal azon vállalkozás méretét illetően, amelyhez tartozik, önmagában nem elegendő e kérelem az alapján való elutasításához, hogy a fellebbező nem bizonyította a hivatkozott kár súlyosságát.
- 34 Másrésztől, amennyiben a megtámadott végzés a 22. pontjában azon tényre támaszkodik, hogy a fellebbező nem bizonyította különösen, hogy az e végzés 16. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat által támasztott követelmények szerint a kért ideiglenes intézkedések hiányában olyan helyzetbe kerülne, amely magát a létét veszélyeztetheti, illetve jelentősen megváltoztathatja piaci részesedéseit, e követelmények jellegükénél fogva nem a hivatkozott kár súlyosságának fogalmába, hanem e kár helyrehozhatatlan jellegének fogalmába tartozik. Mivel a megtámadott végzés kizárólag azon a tényen alapszik, hogy a súlyos kár fennállása nem nyert bizonyítást, anélkül hogy sor került volna a kár helyrehozhatatlan jellegének vizsgálatára, az említett követelmények az említett végzésben kifejtett érvelés megalapozottságának értékelésekor nem relevánsak.
- 35 Mivel a negyedik jogalap második része megalapozott, a megtámadott végzést hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben a ideiglenes intézkedésről határozó bíró a „súlyos kár” fogalmát illetően tévesen alkalmazta a jogot. Ennélfogva a negyedik jogalap harmadik részét nem szükséges megvizsgálni, amint az első, második, harmadik és ötödik jogalapot sem.
- 36 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése értelmében, ha a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, az ügyet maga is eldöntheti érdemben, amennyiben a per állása megengedi, illetve azt határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.
- 37 A fent említett rendelkezés a Bíróság alapokmánya 57. cikke második bekezdésének megfelelően benyújtott fellebbezésekre is alkalmazandó (lásd a Bíróság elnöke C-393/96. P(R). sz., Antonissen kontra Tanács és Bizottság ügyben 1997. január 29-én hozott végzésének [EBHT 1997., I-441. o.] 45. pontját, valamint C-644/11. P(R). sz., Qualitest FZE kontra Tanács ügyben 2012. június 14-én hozott végzésének 59. pontját).
- 38 Mivel a per állása megengedi, határozni kell az EDF által benyújtott ideiglenes intézkedés iránti kérelemről.

Az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről

- 39 A Törvényszék eljárási szabályzata 104. cikkének 2. §-a kimondja, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni „a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét”. Egyébiránt az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek kellően egyértelműnek és pontosnak kell lennie ahhoz, hogy önmagában lehetővé tegye az alperes számára észrevételeinek előkészítését, az ideiglenes intézkedésről határozó bíró számára pedig a kérelemről való határozathozatal, adott esetben azt alátámasztó egyéb információk hiányában is, mivel a kérelem alapjául szolgáló alapvető ténybeli és jogi elemeknek magából az ideiglenes intézkedés iránti kérelem szövegéből kell egységes és érthető módon következniük (a Bíróság elnöke C-113/09. P(R). sz., Ziegler kontra Bizottság ügyben 2010. április 30-án hozott végzésének 13. pontja).

- 40 A fellebbezőnek kell bizonyítania, hogy nem várhatja ki az alapügyben folyó eljárás végkimenetelét anélkül, hogy ne szenvedne súlyos és helyrehozhatatlan kárt (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke C-225/91. R. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1991. december 4-én hozott végzésének [EBHT 1991., I-5823. o.] 19. pontját, valamint a fent hivatkozott SCK és FNK kontra Bizottság ügyben hozott végzés 30. pontját). Noha a kár közvetlenségét nem kell teljes bizonyossággal bizonyítani, bekövetkezésének megfelelő valószínűséggel előreláthatónak kell lennie (a C-280/93. R. sz., Németország kontra Tanács ügyben 1993. június 29-én hozott végzés [EBHT 1993., I-3667. o.] 32. és 34. pontja, valamint a Bíróság elnöke C-335/99. P(R). sz., HFB és társai kontra Bizottság ügyben 1999. december 14-én hozott végzésének [EBHT 1999., I-8705. o.] 67. pontja).
- 41 Ezenkívül valamely uniós jogi aktus végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelem esetén a kért ideiglenes intézkedés elrendelése csak akkor indokolt, ha a szóban forgó jogi aktus a hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kár döntő oka (a fent hivatkozott Akhras kontra Tanács ügyben hozott végzés 44. pontja és a fent hivatkozott Hassan kontra Tanács ügyben hozott végzés 28. pontja). Noha a jelen ügyben az ideiglenes intézkedés iránti kérelem formailag nem valamely jogi aktus végrehajtása felfüggesztésének elrendelésére irányul, meg kell állapítani, hogy a kért ideiglenes intézkedés ilyen felfüggesztésnek minősül, mivel a fellebbező még két év további határidőt kér ahhoz, hogy a Nest-Energie projektet illetően általa tett kötelezettségvállalásban előírt két lehetőség közül válasszon. Ennélfogva ezen ideiglenes intézkedés csak akkor rendelhető el, ha a hivatkozott súlyos és helyrehozhatatlan kár döntő okának azt kell tekinteni, hogy a Bizottság megtagadta a fellebbező által kért hosszabbítást.
- 42 E tekintetben először is ki kell emelni, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemnek a fellebbezőt fenyegető állítólag súlyos és helyrehozhatatlan kárra vonatkozó része semmilyen becslést nem tartalmaz a hivatkozott kár nagyságát illetően, és kizárólag arra vonatkozik, hogy a fellebbező szerint milyen következményekkel járna a Nest-Energie projekt azonnali értékesítése, de nem szól arról, hogy milyen következményekkel járna adott esetben az e projektbe való beruházásról való döntés, noha a fellebbező a szóban forgó kötelezettségvállalás értelmében e két lehetőség közül választhatott. Egyébiránt a sürgősséget illetően a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében azt állítja, hogy „a [vitatott] határozat által okozott sürgősség, amely megköveteli az átruházási eljárás 2012. október 16. előtti megindítását, magából e határozat jellegéből fakad, mivel arra kötelez egy társaságot, az EDF-et, hogy egyes eszközeit egy (potenciális) versenytársra, egy megfelelő vevőre ruházza át”.
- 43 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem egészének olvasatából azonban kitűnik, hogy a fellebbező által hivatkozott kár abban áll, hogy 2012. június 30. előtt – amely határidőt a vitatott határozat 2012. október 15-re halasztotta – választania kell a második kötelezettségvállalásában foglalt két lehetőség közül, azaz egyrészt a Nest-Energie projekt megfelelő vevőre való átruházása, illetve másrészt aközött, hogy véglegesen dönt arról, hogy saját maga ruház be e projektbe, noha e lehetőségek mindegyike állítólag vagyoni kárt okoz neki. A fellebbező ugyanis előadja, hogy a Nest-Energie projektbe való, 800 millió euróra becsült költséggel járó beruházás fedezheti az állandó és változó éves költségeit, azonban biztosan nem fedezi az eredeti beruházást, és nem éri el a megkövetelt jövedelmezőségi küszöböt, míg a projekt versenytársra való azonnali átruházása a veszteséges értékesítés komoly veszélyével jár, és visszafordíthatatlan, mivel a fellebbező elveszítené annak lehetőségét, hogy saját maga ruházzon be a projektbe.
- 44 Az ideiglenes intézkedés iránti kérelem ezen olvasata ellenére meg kell állapítani, hogy a fellebbező nem adott elő azt bizonyító körülményeket, hogy a jelen végzés 39. és 40. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból eredő követelményeknek megfelelően olyan súlyos kár veszélye áll fenn, amelynek a bekövetkezése megfelelő valószínűséggel előrelátható.
- 45 A fellebbező ugyanis az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében semmilyen releváns információval nem szolgál azzal kapcsolatban, hogy az általa szabadon választható két lehetőségnek megfelelő egyik vagy másik esetben milyen jellegű és nagyságú kár érheti őt. Amint a Bizottság a meghallgatáson kiemelte, figyelembe kell venni, hogy a szóban forgó projekt tényleges értéke, amely egyébként jelentős

mértékben a projekt jövedelmezőségi kilátásaitól függ, főszabály szerint megfelel annak az árnak, amelyet az értékesítési eljárás keretében egy vevő a projekt átruházása esetén hajlandó fizetni, mivel ezen érték bármely más értékelése szükségképpen tisztán spekulatív elemet foglal magában. E megállapítás azzal jár, hogy a Nest-Energie projekt azonnali értékesítése esetén a fellebbezőt főszabály szerint semmilyen kár nem érne, mivel ezen értékesítés során az eszköze tényleges értékének megfelelő összeget kapna.

- 46 Amennyiben a fellebbező mindazonáltal először is úgy véli, hogy a jelenlegi piaci feltételek nem tették lehetővé, hogy a projektbe való beruházásról 2012. június 30., vagy akár 2012. október 15. előtt pozitív döntést hozzon, másodsor pedig, hogy a Nest-Energie projekt e körülmények közötti értékesítése veszteséggel jár, a súlyos és helyrehozhatatlan kár bekövetkezésére alapított érvelése tehát e lehetséges utak mindegyikét illetően azon az előfeltevésen alapul, hogy a szóban forgó projekt jövedelmezőségi kilátásai csak javulhatnak, és a projekt tényleges értéke rendkívül alacsony.
- 47 Ebből következik, hogy az említett hivatkozott kár csak akkor áll fenn, ha a belga villamosenergia-piaci feltételek 2014 vége előtt a villamosenergia-termelők szempontjából kedvezően alakulnak, így a fellebbező be tudna fektetni a Nest-Energie projektbe, vagy azt ezen ügyletek számára kedvezőbb piaci feltételek mellett értékesíthetné. Ellenkező esetben a fellebbezőt semmilyen kár nem érne, mivel az a tény, hogy 2014 végéig várhat a választásával, semmilyen előnnyel nem járna a számára, mivel azt a jelenlegi feltételekhez hasonló, sőt azoktól kedvezőtlenebb piaci feltételek mellett kellene megtennie.
- 48 A jelen végzés 40. pontjában hivatkozott, az ítélkezési gyakorlatban kialakított elvek alkalmazásában a jelen ügyben hivatkozotthoz hasonló kár, valamint annak nagysága és így súlyossága csak akkor tekinthető kellően előreláthatónak, ha bizonyítást nyer, hogy az e kárt okozó körülmények jövőbeni bekövetkezése, azaz a belga villamosenergia-piac várt pozitív fejlődése valószínű. Következésképpen, amennyiben a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelme sürgősségének bizonyítása érdekében ilyen kár súlyosságára kívánt hivatkozni, neki kellett volna olyan érveket és bizonyítékokat előterjesztenie, amelyek bizonyíthatják, hogy valószínű, hogy a belga villamosenergia-piac 2014 vége előtt a villamosenergia-termelők szempontjából kedvezően fog fejlődni, és pedig oly mértékben, hogy a szóban forgó kötelezettségvállalásban foglalt üzleti döntést jelentősen kedvezőbb feltételek mellett tudná meghozni, ha a kért ideiglenes intézkedést elrendelnék.
- 49 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében sem ilyen érvelést, sem ilyen bizonyítékokat nem terjesztett elő. Ellenkezőleg, a 2009 és 2012 között a belga villamosenergia-piacon bekövetkezett változásokat, amelyekből e piac jelenlegi helyzete ered, „jelentősnek és tartósnak” minősítette.
- 50 Egyébiránt a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem fejtette ki azt sem, hogy az abból eredő állítólag negatív következmények, hogy a 2012-es év során üzleti döntést kell hoznia a Nest-Energie projekt átruházásáról vagy pedig az abba való beruházásról szóló végleges döntés meghozataláról, milyen okok miatt minősülnek olyan súlyos kárnak, amelyet döntően az okozna, hogy a Bizottság megtagadta az e választásra előírt határidő meghosszabbítását.
- 51 Ugyanis, noha a szóban forgó kötelezettségvállalásban megállapított határidőt meghosszabbító döntés kétségtelenül lehetővé tette volna e következmények elhalasztását, akár elkerülését, meg kell állapítani, hogy e következmények nem kevésbé közvetlen oka a belga villamosenergia-piacnak a 2009-es év és 2012-es év közötti fejlődése, valamint maga a fellebbező által 2009-ben hozott azon eredeti döntés, hogy ilyen kötelezettségvállalást tesz. Egyébiránt, ha az eredetileg előírt határidő más lett volna, vagy ha a szóban forgó piac másképpen fejlődött volna, a halasztás iránti kérelemre és a jelen eljárás alapjául szolgáló vitatott határozatra nem is került volna sor. Következésképpen e határidő meghosszabbításának a Bizottság általi megtagadása a jelen végzés 41. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében nem tekinthető a hivatkozott kár döntő okának.

- 52 A fentiekből következik, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a kért ideiglenes intézkedések elrendelése hiányában súlyos kár érheti őt.
- 53 Hozzá kell tenni, hogy a hivatkozott kár a jelen ügyben semmiképpen nem minősíthető helyrehozhatatlannak.
- 54 Amikor a hivatkozott kár vagyoni jellegű, a kért ideiglenes intézkedések akkor igazolhatók, ha kitűnik, hogy ezen intézkedések hiányában a fellebbező olyan helyzetbe kerülne, amely veszélyeztetheti pénzügyi életképességét az eljárást érdemben lezáró határozat meghozatala előtt, vagy ha piaci részesedései többek között a vállalkozásának méretére és forgalmára, valamint azon csoport sajátosságaira tekintettel, amelyhez a vállalkozás tartozik, jelentősen megváltoznának (lásd ebben az értelemben a Bíróság elnöke C-43/98. P(R). sz., Camar kontra Bizottság és Tanács ügyben 1998. április 15-én hozott végzésének [EBHT 1998., I-1815. o.] 36. pontját).
- 55 A jelen ügyben, mivel a piaci részesedések elvesztésére vonatkozó szempont nem releváns, meg kell vizsgálni, hogy a kért ideiglenes intézkedés hiányában a fellebbező olyan helyzetbe kerülne-e, amely veszélyeztetheti pénzügyi életképességét.
- 56 Márpedig a hivatkozott kár veszteséges értékesítésben és a jövedelmezőségi várakozások csökkenésében jelenik meg egy olyan beruházás esetén, amelynek összege csak 800 millió eurót teszi ki, míg nyilvános források, azaz az EDF-csoport által az internetes oldalán közzétett 2011-es jelentés szerint e csoport teljes forgalma 2011-ben több mint 65 milliárd eurót tett ki.
- 57 Az EDF-csoport e pénzügyi erejére tekintettel ki kell emelni, hogy a Nest-Energie projekt kifejlesztésével megbízott társaság eszközeinek átruházása miatt, vagy pedig az azon végleges döntés miatt a fellebbezőt érő kár, hogy e projektbe továbbra is saját maga ruház be, nem veszélyeztetheti a fellebbező pénzügyi életképességét.
- 58 E megállapítást nem kérdőjelezheti meg a fellebbező által a fellebbezés ötödik jogalapja keretében előadott érvelés, miszerint az EDF-csoport 65 milliárd eurót kitevő világszintű forgalmának a szóban forgó beruházás 800 millió eurós költségével való összehasonlítása lényegében nem releváns a jelen ügyben hivatkozott kár súlyosságának értékelésekor. Ezzel szemben meg kell állapítani, hogy az ilyen összehasonlítás mindenképpen releváns e kár helyrehozhatatlan jellegének értékelése keretében. Egy 800 millió eurós költséggel járó beruházással összefüggésben esetlegesen bekövetkező veszteségekből állítólag eredő kár ugyanis nem veszélyeztetheti egy olyan vállalkozás pénzügyi életképességét, amelynek a forgalma több mint 65 milliárd eurót tesz ki.
- 59 Végül, ami az arra vonatkozó érvet illeti, hogy a hivatkozott kárt lehetetlen számszerűsíteni, a kár tehát helyrehozhatatlan, ezen érv nem fogadható el, mivel – amint a jelen végzés 42–49. pontjából kitűnik – a fellebbező az ideiglenes intézkedés iránti kérelmében nem fejtette ki megfelelően e kár jellegét és nagyságát.
- 60 Kétségtelen, hogy egy vagyoni jellegű kár helyrehozhatatlannak minősül, ha az nem kompenzálható teljes mértékben, ami különösen fennállhat abban az esetben, ha a kár még a bekövetkezésekor sem számszerűsíthető (a fent hivatkozott Comos-Tank és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben hozott végzés 24. pontja).
- 61 Nem lehet azonban megállapítani, hogy a kár számszerűsíthető-e, mivel annak jellegét és nagyságát nem fejtették ki, amennyire lehetséges, az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben. A fellebbező feladata ugyanis, hogy e tekintetben pontos és meggyőző érveket és bizonyítékokat terjesszen elő, amennyiben ezen ítélezési gyakorlatra kíván támaszkodni, amit a fellebbező a jelen ügyben nem tett meg.
- 62 Ennélfogva nem nyert bizonyítást, hogy az EDF által hivatkozott kár helyrehozhatatlannak minősülhet.

63 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a fellebbező nem bizonyította a kért ideiglenes intézkedések elrendelésének sürgősségét. Következésképpen az ideiglenes intézkedés iránti kérelmét el kell utasítani.

A költségekről

64 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése szerint, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről.

65 Az említett szabályzat 138. cikkének (3) bekezdése értelmében, amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is megfelelően alkalmazandó, részleges pernyertesség esetén mindegyik fél maga viseli saját költségeit.

66 A jelen ügyben úgy kell határozni, hogy mindegyik fél maga viseli a Bíróság előtti jelen fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság elnökhelyettese a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság elnökhelyettese az Európai Unió Törvényszékének elnöke által a T-389/12. R. sz., Électricité de France kontra Bizottság ügyben 2012. október 11-én hozott végzés rendelkező részének 1) pontját megsemmisíti.**
- 2) **A Bíróság elnökhelyettese az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**
- 3) **Az Électricité de France SA (EDF) és az Európai Bizottság viseli az Európai Unió Bírósága előtti jelen fellebbezési eljárással összefüggésben felmerült saját költségeit.**

Aláírások